

Madarak és fák napja a Budakeszi Vadasparkban

A Magyarországi Zöld Kereszt Egyesület (MKZ) és az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa 2016. május 12-én közös rendezvény keretében emlékezett meg a Madarak és fák napjáról a Budakeszi Vadasparkban.

Az elnöki köszöntéseket követően Szabó Péter erdőmérnök, a vadaspark három éve kinevezett igazgatója tájékoztatta a szépszájú hallgatóságot a létesítmény alapításának körülményeiről, fejlődéséről, a mai feladatairól.

Harminchét éve alakította ki az akkori Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság a kiemelt vadászati feladatok biztonságos teljesíthetősége érdekében, és a főváros térségében már akkor felvetődő közjóléti igények kielégítésére. A szerzett tapasztalatok alapján állandó változásokon esett át a park, míg elnyerte mai formáját. Jelenleg a Kárpát-medence állatvilágának (elsősorban az emlősök) bemutatása a cél az intenzíven használt 5-8 hektárnyi területen. Rendszeres szakvezetéssel, tematikus táblarendszerrel kalauzolják a látogatókat. Az extenzíven feltárt nagyobb terület részt csak kevesen veszik igénybe.

A fejlesztés folyamatos, és a kalandpark kialakításával évenként 8000 fővel nőtt a látogatók száma. Ehhez ki kellett alakítani az étkezőhelyet és illemhelyeket. Megteremtették a lehetőségét a nagy sikerű nyári napközis táborok megtartásának is. Magas színvonalú ellátást nyújtanak, mert úgy tartják az elégedett látogatóra lehet további információkat „zúdítani”. Büszkék a tavaly átadott tematikus játszótérre is.

Nagyon jó a híre a vadasparknak. Ezt fontosnak tartják. További nagyszabású fejlesztésre készülnek, egy új kilátó épül, ahonnan egy lombsátor tanösvény indul majd. Ez cca. mintegy 100 milliós beruházás. És szinte hihetetlen, a 167 millió forintos éves költségüket 170 millió forintos áfa nélküli árbevétel ellensúlyozza.

Ezt követően Fácányi Ödön jeles vadászati szakírónk emlékezett meg Herman Ottóról, az utolsó magyar polihisztorról, a madarak atyjáról, aki 1835–1914 között élt és alkotott. Érdeklődési területe igen széles körű. Úttörő

munkát végzett a madarak, pókok, rovarok életmódjának felderítésében, de néprajzi, régészeti, nyelvészeti, sőt irodalmi tárgyú tanulmányai is figyelmet érdemelnek. Mint a felsorolásból is látható, több egymástól távol álló tudományág történetében foglal el jeles helyet szervező és alapozó munkássága révén.

A magyarországi madártani vizsgálatokat ő emelte európai rangra, és hívta létre a Magyar Ornitológiai Központot. A Néprajzi Múzeum tárgyi anyagát a gyűjtései formálták át magyar jellegűvé. Hazánkban Herman Ottó kapcsolta először össze a régészeti és néprajzi kutatásokat, kezdett először történeti néprajzi vizsgálatokat az életmód területén. Zseniális megsejtése és a kutatói szerencse találkozott az ősember magyarországi telephelyének első ízben történő feltárásakor. A közéletből is kivette a részét, hiszen majdnem két évtizedig aktív ellenzéki országgyűlési képviselő volt. Hozzászólt a kor szinte minden lényeges kérdéséhez, különösen kedvelte a gazdasági, azon belül az iparügyi témákat. Kossuth Lajos rendíthetetlen híve volt, két ízben meglátogatta Turinban. 1871-ben a Magyar Polgár hasábjain állást foglalt a Párizsi Kommun mellett. Munkásságát harcos materialista világnézet, eredeti szempontú, gazdag ismeretanyag, rendszerező hajlam, árnyalt, lebilincselő előadásmód, élvezetes stílus jellemzi. Fontosabb művei: Magyarország pókfaunája I-III. (1876–79), A magyar halászat könyve I-

II. (1887–88), A madárvonulás elemei Magyarországon (1895), Az ősfoglalkozások, Halászat és pásztorélet (1898), A madarak hasznáról és káráról (1901), A magyar pásztorok nyelvkinccse (1914).

Herman Ottóról számos életrajzíró könyvét kiadták, de közülük kiemelkedik a neves paleontológus Lambrecht Kálmáné, amely Herman Ottó, az utolsó magyar polihisztor élete és kora címmel 1920-ban jelent meg. Lambrecht nagy érdeme, hogy tüzetes szorgalommal lajstromba vette a mester nyomtatásában megjelent műveit, ami 1140 tételt tett ki. Ezt a hatalmas életművet úgy hozta létre Herman Ottó, hogy tudását szinte teljes egészében önképzéssel szerezte, hisz eredeti szakmája géplakatos volt.

Érdekes erdészeti vonatkozás, hogy az erdőművelés neves selmecebányai professzora, Vadas Jenő rokonságban volt Herman Ottóval. Vadas Jenő Az akácfa monográfiája című 1911-ben megjelent könyvében a következő ajánlás található: „Ajánlom mesteremnek, szeretett nagybátyámnak, Herman Ottónak, aki belém oltotta a nagy Természet iránti szeretetet és megtanított annak könyvéből olvasni.”

Az előadásokat követően a Budakeszi Vadaspark panteonjában a Herman Ottó kopjafánál meghallgattuk Kozma László Magyar erdők című versét Köveskúti Györgyszeniorársunk előadásában, majd a két egyesület koszorút helyezett el a polihisztor tiszteletére. A Vadaspark Büfében elfogyasztott ízletes ebédet követően, az időjárás még engedélyezett számunkra egy rövid vadasparki sétát, így lett teljes ez a megemlékezés.

Összeállította: **Dr. Szikra Dezső**
titkár, OEE SZITTT

Kép: **Dr. Halasy Gyula**

Szabó Péter igazgató ismertetőt tart a Vadaspark működéséről